

Komentarz do przewodu doktorskiego autorstwa Elżbiety Kalinowskiej 2007

Grafiki A. Rożnowskiej są podsumowaniem jej dotychczasowej działalności twórczej dotyczącej tytułowej problematyki obrazowanej poprzez różne media, rysunek, malarstwo, performance, projekcje elektroniczne i instalacje. Grafiki są syntezą dotychczasowej pracy i jak widać o ich powstaniu zdecydowało uwolnienie granic tradycyjnego warsztatu graficznego, łączenia doświadczeń będących wypadkową wypowiedzi w wielu mediach. Ewolucja artystycznej praktyki w stronę tradycyjnej techniki graficznej, jaką jest wkłęsłodruk była podczas wystaw i wystąpień niejako sygnalizowana, kluczowe dla całego procesu jest CIAŁO, które jest medium, znakiem i tworzy projekcje dla danych przestrzeni. CIAŁO znaczy, buduje, zawłaszcza przestrzenie przyjmując postać znaku w tonacji czerni i bieli.

CIAŁO występując w każdej z wymienionych form jest matrycą dla; aparatu fotograficznego, dla znaku graficznego czy prawie dosłownie do spontanicznego zaznaczania swojej obecności poprzez rysunek włosami na białej galeryjnej ścianie. Jest w tych wszystkich działaniach zapisany scenariusz obecnego wykorzystania grafiki jako techniki finalnej i traktowania jej jako wypowiedzi ostatecznej. Dla potwierdzenia mojego wywodu przytaczam cytaty z pracy A. Rożnowskiej "Alchemia związana z procesem tworzenia grafik metodą wkłęsłodruku nie jest przypadkowa; sam sposób przygotowania matryc, a następnie powielanie znaków spełnia moje oczekiwania znaczenia i zaznaczania".

Przytoczone powyżej refleksje wskazują, że prezentowany cykl dwunastu grafik jest obrazowym zbiorem do odczytania nie tylko w percepcji wizualnej. Ciało - znak pozbawione emocji stanowi zbiór wielu sensów jest zaznaczeniem zanurzenia w dialog z rzeczywistością, z konstruowaniem swojego status quo wobec otoczenia.

Grafiki są tylko intencjonalnym modelem, w którym lektura ciała, jego mapa pamięci uzyskują graficzną rangę znaku, a miejscem jego odczytania jest wielowarstwowa przestrzeń życia.

W jednym z wywiadów Bill Viola zauważa, że "ciało jest lekceważonym kluczem do współczesnego życia", i być może, dlatego w dzisiejszej kulturze obserwujemy tak duże zainteresowanie ciałem. Olga Tokarczuk rozmawiając o swojej najnowszej książce "Bieguni" mówi: "Ciało to wehikuł podróży, w którą wyruszyliśmy w dniu urodzenia. Jednocześnie to świat wewnętrzny, dopełniający w jakiś sposób ten zewnętrzny, jak w pięknej starożytnej idei mikro - i makrokosmosu." Przytoczone cytaty potwierdzają wagę problematyki twórczości Agnieszki Rożnowskiej, której bogaty autokomentarz pod postacią pracy pisemnej jedynie potwierdza szeroką perspektywę postrzegania cyklu grafik "Ciało, Znak, Przestrzeń".

Idea body printing A. Rożnowskiej dzięki opanowaniu przez nią umiejętności poruszania się w wielu mediach jest interesująca i rozwojowa, wpisuje się oryginalnie w złożony krajobraz sztuki współczesnej.
Elżbieta Kalinowska